

MELDURIN

Fjølur Geir Bragason: TATOVERINGAR ERU PERSÓNLIK LISTAVERK FYRI LÍVIÐ

– Eg byrjaði á listaskúla og royndi meg innan alskyns listagreinar áðrenn eg gjørdist greiður um, at tatoveringslistin skuldi verða mítt lívsstarv, sigur íslenski Fjølur, sum seinastu 17 árin hevur tatoverað føroyingar

Barbara Holm

Um vikuskiftið verður Sjónleikarhúsið karmur um fjórða Tatt Fest tiltakið, har tatoveringslist og tónleikur eru í háseti. Oddamaðurin handan Tatt Fest er íslenski Fjølur Geir Bragason, sum seinastu 20 árin hevur starvast innan tatoveringslist. Tey flestu í landinum, sum hava áhuga fyri tatoveringum kennast við Fjølur, tí síðani 1998 hevur hann vitjað í Føroyum javnan, og seinastu seks árin hevur hann verið í Føroyum minst fyra ferðir um árið. Men hvussu byrjaði tilknýti hjá Fjølur við Føroyar?

– Í 1998 vitjaði Rasmus Rasmussen, sáli, á mínari tatoveringsstovu í Reykjavík. Hann fortaldi mær um Føroyar, og bað meg koma upp at vitja seg. Vit gjørdist góðir vinmenn, og eg var í Føroyum bæði í 1998 og 1999, greiður Fjølur frá.

Eftir hansara ferð í Føroyum í 1999 kendist tað sum, at føroyski marknaðurin fyri tatoveringum var

mettaður, tí tey vóru ikki so nógv, sum høvdu áhuga fyri tatoveringum tá. Men bandið millum Fjølur og Føroyar var komið fyri at vera, hóast hann ikki vitjaði aftur á klettarnar fyri enn tiggju ár seinni – í 2009.

– Eftir krakki í Íslandi

á bóli var, at hann kendist ikki við Føroyar fyrr enn Rasmus Rasmussen, vinmaður hansara, greiddi honum frá hesum samfelag. Og tá ið hann fekk innlit í føroyska samfelagið var tað einamest samanhaldið í samfelagnum, familjuvirðini og søgan hjá

Vildi finna sín egna veg

At fáast við list liggur í blóðinum hjá Fjølur. Pápi hansara var viðurkendur listamálari í Íslandi, og longu frá barnsbeinið visti hann, at listin dró hann til sín. Men hann vildi finna sín egna veg.

hesin formur fyri list var fólksligur, áhaldandi og gav fólki eina lívslanga áminning um tað, sum var teimum kært.

– Tá tú veksur upp í einum listaheimi lærir tú, at tað er sera ymiskt hvussu fólk taka ímóti ymiskum listaverkum. Summi mæta kanska upp til eina listaframsýning, men dagin eftir er listin gloymd. Soleiðis er tað ikki við tatoveringum, sigur Fjølur.

Nú standa fólk í bíðirøð fyri at sleppa framat blekkpenninum hjá Fjølur.

– Tey standa í kø fyri at fáa persónliga list á sín kropp, og á mínari yrkisleið sum tatovør havi eg prógvað fyri mær sjálvum, at mín list er nakað serstakt, sum fólk kenna seg aftur í. Tey gráta, sveitta og bløða undir mínum penni, og síðani reisa tey seg upp og eru rørd, nøgd og glað fyri úrslitið, sigur Fjølur.

Tatoveringar eru ikki fyri øll

Hóast Fjølur hevur drúgvur royndir innan tatoveringar,

»Tit halda kanska, at hetta er eitt lítið samfelag. Men í veruleikanum er hetta eitt stórsligið, spennandi og samansett samfelag, har øll eru trygg, og verja hvønn annan«

valdi eg aftur at fara til Føroya. Vit fóru nøkur avstað, og settu upp studio í Klaksvík. Vit høvdu okkara motorsúkkur við, og ferðast kring landið og hittu fólk. Tá var tað, at eg veruliga gjørdist forelskaður í samfelagnum, í fólkunum og í náttúruni, sigur Fjølur.

Tað, sum tók Fjølur mest

Føroyum, sum vaktu hansara áhuga.

– Tit halda kanska, at hetta er eitt lítið samfelag. Men í veruleikanum er hetta eitt stórsligið, spennandi og samansett samfelag, har øll eru trygg, og verja hvønn annan, sigur Fjølur.

– Eg byrjaði á listaskúla, og havi fingist við fleiri ymiskar listagreinar. Eitt nú høggunyrdalist, installatiónir og annað, men til síðst fann eg eina nýggja listagrein, sum veruleika segði mær nógv, greiður Fjølur frá.

Tá hann byrjaði at fáast við tatoveringslist gjørdist tað honum greitt, at júst

